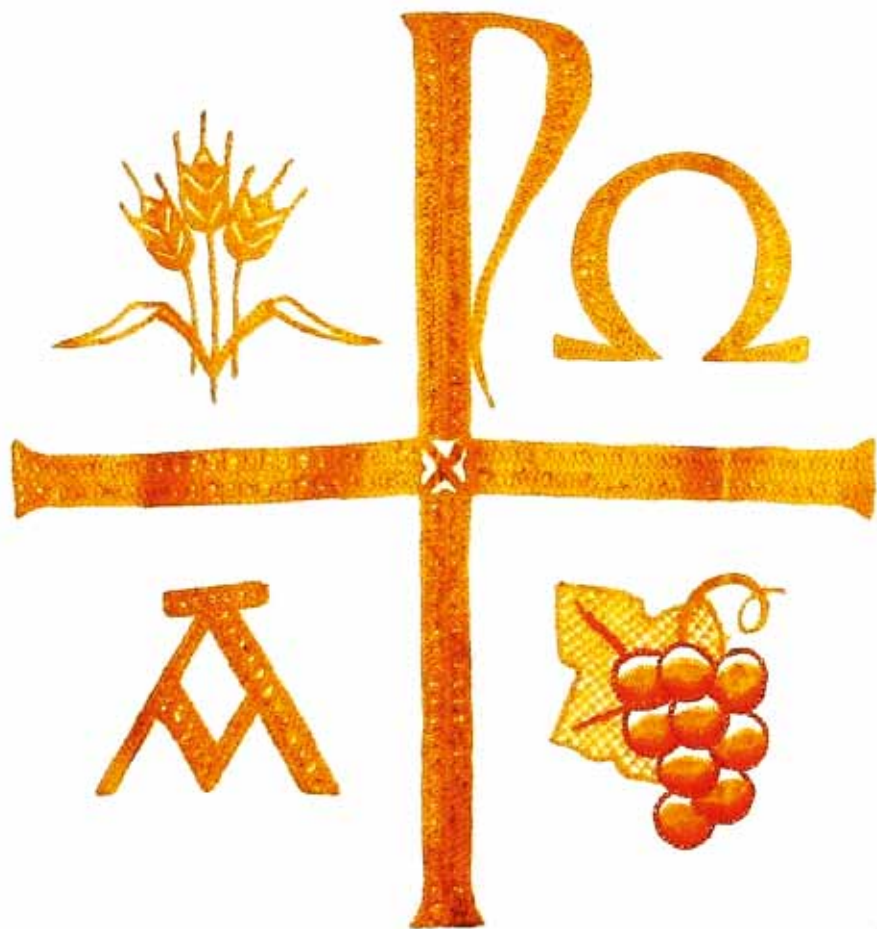

KÉLENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

*Áldott Húsvétot kívánunk
minden kedves Olvasónknak!*

Krisztus feltámadt. Valóban feltámadt.

Ahogy leírtam ezt a két, nagyon egyszerű, de közben a világtörténelem középpontját összefoglaló mondatot, észrevettem, hogy pontot rakok utánuk. Elgondolkodtam, hogy miért. Hívó emberként minimum két felkiáltójel, szkeptikusként pedig egy jó nagy kérdőjel dukált volna mindkettő, de legalábbis a második mondat végére. Mégis, a két pont odakerült.

Ebben az évben valahogyan nem hangos a készülődés. Nem futós a böjt. S a végén, remélem, nem kifulladt „valóban feltámadt” lesz, hanem olyan igazi. Ebben az évben pont dukál a mondatok végére. Nem a felkiáltás vagy éppen a kétség dolgozik most bennem, hanem a bizonyosság. Hogy a Szentlélek munkája által ki tudom mondani: „Valóban feltámadt.” Krisztus feltámadt – ez tény. Még ha oly rendkívüli is, amelyet nem igazán lehet felfogni! Nem kell bizonygatni, nem kell magyarázni, nem kell mentegezni, elmismásolni, mert ez

egy sziklaszilárd tény. Olyan tény, amely kétezer éve emberek millióinak az életét változtatta meg, és minden ember számára utat nyitott az Isten felé. Mégpedig oly módon, hogy feláldozta magát értünk, drasztikus módon, hogy figyeljünk már oda: nézd, ember, ennyire szeret az Isten, vedd már észre!

De Krisztus valóban feltámadt, és legyőzte a halált. Nekünk már nincsen semmi félnivalónk. Mert hatalmas ígéret várományosai vagyunk. Mert Jézus, a halál legyőzője az, aki elvezet minket „*az élet vizének forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet*”. (Jel 7,17) Nem a félelem, nem a halál, nem a kétségbeesés kell, hogy domináljon az életünkben, hanem az élet. Méghozzá egy olyan élet, amely örökké tart.

Ez tény. Miért? Mert Krisztus valóban feltámadt.

Kovács Viktor

Nagypénteki Pilátus-passió

A nagypénteki istentiszteletet hozzávetőleg fertályórával követő passiójátékon a Kelenföldi Evangélikus Színházcsoport a *Bulgakov Mester és Margarita* című nagy sikerű és a mai napig sokat emlegetett műve alapján készült adaptációt viszi színre. A regényben meglevenedő ateista társadalom nem csupán Istent, az ő egyszülött Fiát tagadja, hanem tényszerűen is semmisnek, nem létezőnek tekinti a vallásos világnézetet. A teremtő, alkotó író s a hivatalos irodalmi művészet központjának,

fellegvárának igazgatója cserélnek eszmét – egészen pontosan a hivatal vezetője cserélné le a fiatal álmodozóét. A két vitapartnert maga az ördög világosítja fel és meg: mindegy, ki mit hisz, mond, terjeszt; Isten létezik és Jézus élt, s Pilátusnak fáj a feje – és bizony keresztre kellett feszítenie a Messiást. Hogyan is zajlott? Igazából nem ez számít: megtörtént. Jézus, Isten egyszülött Fia, a Megváltó megfeszítettet, s elhozta a halálával a bűnök bocsánatát.

Böjti zenés evangelizáció a kelenföldi evangélikus templomban csütörtökönként 18 órakor

(1114 Budapest, Bocskai út 10.)

Az istentiszteleteken templomunk kántorára, a 100 éve született Sulyok Imre zeneszerzőre emlékezünk orgonaművei megszólaltatásával.

- Március 1. **Jézus jelenléte: valódi jelenlét (Mt 28, 20b)**
Közreműködik: Psalterium Hungaricum kórus
(műv. vezető: Arany János), vezényel: Gyórfly Katalin
Zsoltár- és korálfeldolgozások
- Március 8. **Jézus jelenléte: gyógyít (Mk 3, 1-6)**
Közreműködik: a kelenföldi evangélikus templom zenekara,
vezényel: Bence Gábor
Barokk kamarazene
- Március 15. **Jézus jelenléte: megszabadít (Jn 8, 30-36)**
Közreműködik: Pál Diana - orgona
Nagyböjti orgonaművek
- Március 22. **Jézus jelenléte: felemel (Jn 8, 1-11)**
Közreműködik: Károly Edit - szoprán, Pál Diana - orgona
Chant triste
- Március 29. **Jézus jelenléte: az ígélet földje (Zsid 4, 1-2a.7b.9-11a)**
Közreműködik: Szontagh Márton - cselló
J. S. Bach: d-moll csellószvit BWV 1008

Látni..., de hogyan?!

János evangéliumának feltámadástörténete kétezer éves történet. Sokszor hallottuk, sokszor olvastuk már életünk során. Talán mondhatnám azt is, hogy olyan sokszor találkozunk vele, hogy megesik: átsiklik a történeten a szemünk, amikor újra elolvassuk. A János által elmondott esemény azonban hordoz magában néhány érdekességet. A görög nyelv árnyalataival próbálja szemléltetni a történetben szereplők „húsvéti látását”. A történet három szereplője, Mária, Péter és János teljesen másképpen élik át, értik meg, vagy éppen nem értik az akkor történeteket. Mindhármukról azt olvassuk, hogy húsvét reggel odamennek a sírhoz, és mindhárommal kapcsolatban megismétlődik ez a szó, hogy az illető „látta”. A magyar szöveg ennyit közöl velünk. De nem így a görög szöveg! A *látni* szó szinonimái mindhárom esetben másra hívják fel a figyelmet.

Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van hengerítve. Itt egy olyan szót használ János, amellyel arra utal, hogy valaki néz valamit, de mégsem lát semmit! Felületes szemlélő, vagy csak azt veszi észre, ami nagyon szembe-tűnő. Mária látja, hogy a kő el van hengerítve a sírkamra bejáratától, valószínűleg igen megrendült lelkében. Azt olvassuk: „*Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és így szólt hozzájuk: »Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették!«*” El sem jut a tudatáig, hogy Jézus mit ígért, még csak nem is gondol arra, hogy talán az teljesedett be, amit Jézus a feltámadásáról mondott.

Péter már többet lát: „*...bement a sírba, és látta, hogy a leplek ott fekszenek, és hogy az a*

kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve, egy másik helyen.” A görög szó itt teoretikus látást jelent, a kereső lélek kutató látását jelenti, azt a fajta látást, amelynek a nyomán meg szeretné fejteni az isteni titkot.

Jánosról azt olvassuk, hogy „*bement (...) és látott, és hitt*”. Itt a látás szó olyasmit jelent, hogy *túllát a puszta szemmel látottakon*, megragadja a lényegét, a történések mögé lát. Ez az a bizonyos belső látás, a *hit szemével való látás*. János itt érti meg, és döbbsen szembesül azzal a ténnyel, hogy a lepedőkkel és fejkendővel együtt a sír és a halál hatalma is összehajtogatott, felszámoltatott. Ugyan még nem látja a Feltámadottat, de érzi, tudja, hogy a csoda megtörtént. Ez az igazi húsvéti élmény! Ez a fajta látás kellene, hogy jellemezzen bennünket. Istennek ezt a nagy csodáját, amelyen keresztül az ő szeretetének nagyságával szembesülünk, nem lehet ész érvekkel, felállított hipotézisekkel megmagyarázni vagy körülírni. Megérteni sem lehet, csak hinni. Az így látó hittel lehet a mindennapok őrlő gondjain túl lépni, a megoldhatatlannak tűnő problémákat átértékelni; lehet a gyász és a veszteség fájdalomtól távolodni, lehet elfogadni és megbocsátani, reménységgel élni. János evangélista így látta, így hitte és így adta tovább Jézus feltámadásának örömhíré! Ezért tudott a „szerepet apostolaként” Jézus ügyéért olyan sokat tenni és szenvedni. Bárcsak minél többen el tudnánk mondani mi is Jánossal együtt, hogy így „lát és hisz” az én lelkem is!

Blázy Árpádné

Szimbólumok az antependiumon

A keresztény hit legfontosabb szimbóluma a kereszt, mely kétezer éve Krisztust és keresztalálán keresztül Krisztusnak a bűn és a halál feletti győzelmét jelenti. Ennek a jól ismert és gyakran használt szimbólumnak is megvan azonban a maga története. Az első századokban az emberek számára elsősorban a szégyenteljes halálbüntetést jelentette, mely a legelvetemültebb bűnözők számára fenntartott ítéletet volt. Általános érvényű jelképpé csak a negyedik század elejétől vált, mikor *Constantinus* császár a kereszt jelét felvéve győzedelmeskedett ellenségein (312-ben a milviusi csatában *Maxentius* ellen).

Már az ókeresztény művészetben is gyakran kapcsolták össze a keresztet a Krisztus-monogrammal, illetve a görög A és az Ω betűkkel. Jézus Krisztus görög név (ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, azaz Jészousz Khrisztosz) már a legelső századokban a kezdőbetűkkel – I és X vagy X és P betűkkel – jelölték. A képzőművészet-

ben a kereszt jeléhez hozzáadva terjedt el és több változata is ismert a katakombák felirataitól napjainkig. Az A és az Ω betűket, melyek a görög ábécé első és utolsó betűi, már a kereszténység előtti időkben is bajelhárító erejűnek tulajdonították, de a keresztények számára a szimbólumok forrása az Apokalipszisben (*Jelenések könyve*) található, ahol azt mondja magáról az Úr: „*Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég.*” Azon túl, hogy a két betű magára Krisztusra vonatkozik, egyben az Atyával való egyelnyegűsége is utal. Gyülekezetünk antependiumán látható még a kalász és a szőlőfürt is. A keresztény szimbolikában a kalász a feltámadott Krisztusra vonatkozik, az utolsó vacsora kenyerének alapanyagaként pedig az úrvacsorára utal.

Ezért is szerepel gyakran együtt a szőlőfürttel, mely Krisztus vérért szimbolizálja.

Dr. Harmati Béla László

EMLÉKEZÜNK

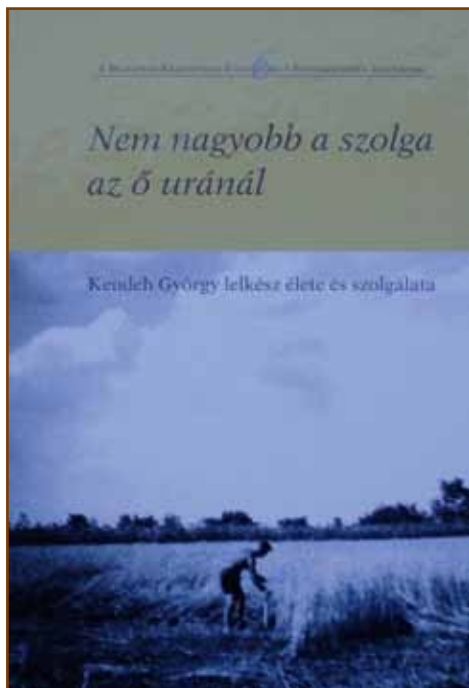
Száz éve született Kendeh György

Egy népet, egy közösséget többek között a hagyományai határoznak meg. Itt nemcsak a szokásokra, hanem az ünnepekre, a közös emlékezetre is gondolni kell. Egy keresztény közösség ebből a szempontból egyrészt könnyű helyzetben van, hiszen az egyetemes keresztény tradíció számára is éltető erő. De emellett fontosak a speciális, saját hagyományok is, melyek meghatározzák a közösség jelenét, és irányt mutathatnak a jövőnek is. Gyülekezetünk arculata, szellemisége szempontjából sem mindegy, mit emelünk ki az elmúlt csaknem százéves történetünkben, mit tartunk arra érdemesnek, hogy emlékezzünk rá.

A *Kendeh Györgyre* emlékező istentisztelet (január 22.) kapcsán jutottak eszembe ezek a gondolatok. Jó volt érezni a zsúfolásig telt templomban ülők között, hogy bár sokféle életút van mögöttük, és többféleképpen értékeljük az elmúlt évtizedeket, de mégis megszületett az az egyetértés, hogy Kendeh György életén keresztül olyan példát kaptunk Istentől, melyből mindenki a különbözőségek ellenére valami nagyon mély tanítást érthet meg az Istenben elrejtett életről. Ezt éreztem kicsendülni *Kendeh-Kirchknopf Péter* prédikációjából is, mikor a textus, Ézs 61,1–2.8 alapján hangsúlyozta azt: „Minden kétségünk legmélyén nem a végsően megkeseredett lemondást találjuk, hanem a szabadító Istent. És Istent, a reménységet felismerni éppen ott lehet, ahol a leginkább istentelennek és reménytelennek tűnik ez a világ. Krisztusban pedig tudhatjuk, Isten ott is jelen van: a világ legmélyén, a reménytelenség legsötétebbjében.” És ahogy Kendeh György 1954-ben emberi szemmel nézve a legnagyobb nyomorban, katasztrofáltságban, egyedül kaszáva a mezőn

Isten kegyelmi esztendejét élte, úgy mi is élhetünk Isten kegyelmében 2012-ben is.

Jó volt látni ennek az ünnepi istentiszteletnek a sokrétűségét is. Koncentrikus körökként fonódtak össze az emlékezők. Nemcsak egy család adott hálát Istennek a nagyapáért, édesapáért, testvérért, nemcsak egy gyülekezet szeretett lelkészéért, hanem itt volt az Északi Egyházkerület képviselőjében dr. Fabiny Tamás püspök is, aki annyira fontosnak találta azt az üzenetet, melyet Kendeh György élete hordozott, hogy az egyházkerület ajándékképpen át fogja nyújtani az északi területről származó összes teológus hallgatónak a százéves évfordulóra elkészült könyvet.

Ez az a kötet, melyet a kelenföldi gyülekezet adott ki, s a tanítványok keresztthordozására is utalva a *Nem nagyobb a szolgálta az ő uránál* címet kapta. A könyv elsősorban Kendeh György prédikációiból közöl válogatást, illetve életének fontos dokumentumait tárja elénk. Ezt az anyagot színesítve került bele néhány visszaemlékezés; a szövegek könnyebb megértését, elhelyezését segíti a kötet elején található életrajz. Sem az ünnepi istentiszteletet, sem a könyv megjelenését nem tartom egy egyszeri, lezárt eseménynek, hanem sokkal inkább egy olyan cselekvésnek érzem, melyre valamiképpen válaszolnia, reagálnia kell a megszólított közösségnek, egyházunk népének.

A fentebbiekről és a könyv lektorálása alatt felmerült gondolatairól, érzéseiről kérdeztem a kötet két lektorát.

Bence Judit a könyv fontos feladatának látta, hogy Gyurka bácsi életének történetét ezen keresztül is lehetőség adódik továbbadni, megőrizni olyan generációk számára, akik már nem ismerhették őt személyesen. Érdekes volt, ahogy arról a tapasztalatáról számolt be, milyen fokozatosan bontakozott ki előtte a könyv komplex szerkezete. Először a visszaemlékezéseket tartalmazó részt kapta kézhez, s ezt végigolvasva máshogy hatottak a prédikációk, s ezután a két rész után ismét másképp, érzékenyebben közelített az életrajz-

hoz. S mikor a könyv elkészülte után megnézte a CD-n lévő interjút, akkor már nemcsak Gyurka bácsi életét érezte közelebbinek, hanem rádöbbenett arra is, hogy az előző generációk, köztük Kendeh György is, mennyi, hallgatásban viselt szenvedés terhét hordozta magával, melyen esetleg csak évtizedek múltán könnyíthetett az emlékezéssel.

Beszélgetésünk során szóba került az is, hogy milyen sok eltanulható/eltanulandó vonása volt Gyurka bácsi szolgálatának, ahogy minden gyülekezeti tag számára volt ideje és figyelve, ahogy számon tartotta minden családot, és próbált mindenhol ott és abban segíteni, amiben leginkább szükségét láttak.

Hasonló gondolatok merültek fel *Ecsedi Kláriban* is, mikor azt mesélte el, mennyire megdöbbentő volt számára, mikor a filmen Kendeh György a kamuti kitelepítéséről beszélve azt mondta, hálás volt akkor, hogy házban lakhattak és nem valamiféle ólban, mint sokan mások. Hiszen ekkor a Kendeh család a mély emberi kiszolgáltatottságban és nyomorban élt, és még itt is felfedezték Isten szeretetét, amit mi sokszor, sokkal jobb körülmények között sem veszünk észre. Az is példa lehetne számunkra – folytatta Klári –, hogy Kendeh György a maga igencsak korlátozott lehetőségei között nemcsak hálás tudott maradni Istennek, hanem a környezetében élő embereknek is át tudta adni az Istenre hagyatkozás örömét.

Ittész-Venásch Eszter

Ábítát Kendeh György születésének 100. évfordulója alkalmából

(Elhangzott 2012. február 12-én
az MTV evangélikus magazinműsorában.)

Erős vár a mi Istenünk! Szeretettel köszöntöm a kedves nézőket!

Vajon kinek mi jut eszébe a szabadság szó hallatán? Az éterben röpködő madarak? Vagy a vízben gondtalanul ide-oda úszkáló halak? A madarak azonban csak addig szabadok, amíg rendelkezésükre áll szabadságuk lételeme és feltétele – a légtér. Ugyanígy van ez a halakkal is. Csak addig szabadok, amíg vízben lehetnek, ha kihalásszuk őket, máris vége a szabadságuknak!

Mit mond a Szentírás a szabadságról – az ember szabadságáról?

Hallgassunk meg most egy igeverset Pál apostoltól (1 Kor 9,19):

„... bár én mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mégis mindenkinek szolgájává tettem, hogy minél többeket megnyerjek.”

E kijelentésével az apostol nem kevesebbet mond, minthogy nincs alávetve senkinek és semminek! Az *Apostolok cselekedeteiről* írott könyvben még többet megtudhatunk a szabadság háttéréről. Pál szabadsága Jézus Krisztusban volt, abban a Krisztusban, aki megállította őt a damaszkuszi úton, s elhívta tanítványául.

Mi is egyféleképpen lehetünk igazán szabadok, ha Krisztusra találunk! Ahogy a madár a levegőben, a hal pedig csak a vízben szabad, így az ember szabadságának kulcsa maga Krisztus, a Krisztusban való lét és élet. Január 22-én ünnepi Isten-tisztelet keretében

emlékeztünk meg kelenföldi gyülekezetünk egykori hitvalló lelkészéről, *Kendeh Györgyről*. Emberileg nézve igencsak hányatott, próbákkal (például kitelepítés), nélkülözéssel, lemondással és csalódással teli életút jutott neki osztályrészul. Elég csak arra utalnom, hogy kelenföldi lelkészi állásából – állami nyomásra – kétszer is elmozdították. Mindezek ellenére mégis elmondhatjuk, hogy a börtönt is megjárta apostolhoz és sok más hitvalló keresztyén elődhöz hasonlóan ő is mindvégig szabad ember volt! Szabad, mert a szabadságot megváltó Urától, Jézus Krisztustól kapta!

Ugyanerre a szabadságra jutott el – majd ötszáz évvel ezelőtt – egy wittenbergi Ágoston-rendi szerzetes, Luther Márton, miután elkezdte komolyan tanulmányozni Isten igéjét, a Szentírást. Sőt néhány év elteltével egy egész könyvet szentelt ennek a témának: *A keresztyén ember szabadsága* címmel. Ennek mottója így hangzik:

„A keresztyén ember szabad ura mindennek, és nincs alávetve senkinek.

A keresztyén ember készséges szolgája mindennek, és alá van vetve mindenkinek.”

Mintha csak az apostolt hallanánk:

„... bár én mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mégis mindenkinek szolgájává tettem, hogy minél többeket megnyerjek.”

Ezt a Jézus Krisztusban való szabadságot kívánom minden kedves tévénézőnek! Ámen.

Blázy Árpád

Zárószó az egykori tanítványtól

A centenáriumba megjelent kötet szerkesztője *Thurnay Béla*, Kende György egykori tanítványa és az ötvenes évek kelenföldi ifjúságának tagja. Összeállításunkat a könyvhöz írt előszavával zárjuk (részlet).

„Számomra nemcsak megtiszteltetés és öröm volt e munka, hanem elmélyülő visszaemlékezés Kende György szolgálatainak szép-nehéz idejére. Az elmélyülés által újra üzenetet kaptam tisztelt és szeretett lelki nevelőmtől, életem egyik formálójától. Így adjuk át e munkát a kedves olvasónak nemcsak megemlékezés-ként, hanem erőforrásként is.

Mi pedig, egykori tanítványai, „juhai” – írók és olvasók – hálásak vagyunk Istennek, hogy

Kende György lelkipásztorunk volt. E könyvecskének az a célja, hogy emlékét felidézve példája újra hasson ránk, lelkiismeretünket nyugtalanítsa, életünket keresztény szolgálatra és bizonyosságtételre bátorítsa. Az is célja, hogy azok is gazdagodjanak Kende György életének szolgálata és példamutatása által, akik nem ismerhették őt. Kérjük, hogy Isten áldja meg a rá emlékezőket és az ő életét megismerőket.

Ahogy ő vallotta, legyen a mi életünkben is egyedül Istené a dicsőség!

Soli Deo gloria!

Piliscsaba, 2011. december

Thurnay Béla szerkesztő”

Nem lehet

Nem lehet,
hogy mindig csodák essenek
Az elmaradt okos tettek helyett.

Nem lehet,
hogy szakadatlan önsorsrontásban
mennyei seregek
mindig megmentsenek.

Nem lehet,
hogy elszalasztva lehetőségeket,
eltékozolva annyi szent időt,
elásva sok-sok talantumot,
mindegyre új talantum, új idő
s új lehetőségek adassék.

De az sem lehet,
hogy a tékozló gyermeket
Atyja be ne fogadja!

És az sem lehet
hogy a kilencvenkilencet
odahagyva
a Gazda,
az elvesztett
sorsára hagyja, s fel ne kutassa.

S ha lejár az időm,
és utolérnek bűneim,
réámszakad az élet,
a latornak járó kemény ítéletét,
a mellettem függő Úrhoz kiáltok,

nem lehet, hogy megannyi átok
szerte ne foszlanék nyomban,
és ugye még az is lehet,
hogy azon a napon Vele együtt leszek
a Paradicsomban.

Húsvéti asszonyok

Tudták az asszonyok,
hogy a nehéz követ
elgurítaniok nem lehet,
és a katonák,
és a fegyverek...

De tudták; el kell menjenek.
S micsoda meglepetések!
Micsoda fordulatok!
Hol a nehéz kő? Hol a katonák?
– És hol a halott? –

„Amíg jól mentek dolgom, eszembe sem jutott, hogy verset írjak. De a terhek alatt elemi erővel tört fel bennem annak igénye, hogy bajaimmal Isten színe elé álljak, és vele mindent megbeszéljek. Így születtek ezek a versek.”

Erdélyi Csaba

Száz éve született Sulyok Imre

Sulyok Imre (1912–2008) zeneszerző, orgonaművész 1951-től ötvenhárom éven keresztül irányította a kelenföldi zenei életet, orgonált istentiszteleteinken, vezette a gyülekezet énekét, sok művet írt a helyi énekkarnak, korál-előjátékainak zömét pedig a mi templomunk orgonáján mutatta be először. Világi mércével ő volt talán máig a „leghíresebb” munkatársa gyülekezetünknek. De nem csak ezért emlékezünk reá születésének századik évfordulóján. Bizonyoságtévő élete, szolgálatban való hűsége, az igényességben való példamutatása tette teljessé szeretettel átitatott lényét. Istennek adunk hálát azért, hogy személyesen találkozhattunk vele, a fiatalabbaknak pedig ajánljuk életútjának és művészetének megismerését.

Képes összeállítás Sulyok Imre kelenföldi szolgálatáról

A képen úgy látjuk egykori kántorunkat, ahogyan legtöbbször emlékezünk még rá: a kelen-

1999-ben a kelenföldi orgonánál

földi orgonánál, hátrafésült, sűrű, ezüst hajjal, világos öltönyben, kismult vonásokkal, koncentrálna.

Sulyok Imre igazi szolgáló, gondos kántor volt, aki lankadatlan frissességgel orgonált az istentiszteleteken. Az orgonát nem saját kiteljesedésére használta, hanem egy gyülekezet összetartó eszközeként. Két-három éven belül sohasem játszottá ugyanazt a művet az istentiszteleteken, ezt komolyan felépített

kartotékkrendszere is tanúsítja. A ma használt, 1982-ben megjelent, és sokak által eleinte idegennek érzett énekeskönyv énekeit gondosan, hónapról hónapra megtanította a gyülekezetnek néhány év alatt.

1969-ben, a kelenföldi énekkar élén

Az Oroszlányban készült képen az énekesek között láthatók ismerős, ma is köztünk éneklő vagy már „csak” a templomban ígét hallgató testvérek is. Sokan közülük pedig már a mennyei karban harsognak! Ők is ismerősök lehetnek az olvasónak. A megalakulása óta megszakítás nélkül – elsősorban az istentiszteleteken szolgáló – énekkart 1980-ig vezette.

1971-ben, a budavári templomban

Az 1994-ben Liszt-díjat kapott kántorunk a kelenföldi szolgálat mellett természetesen aktívan részt vett a tágabb egyházzenei életben is. A képen a hozzá hasonlóan nem csupán az egyházzenei világból „híres” zenésztársakkal látható (balról jobbra): *Gárdonyi Zoltán* és *Bárdos Lajos* zeneszerzők, *Sulyok Imre* és a Deák téri kántor, *Trajtler Gábor*.

90 évesen, kelenföldi szolgálata vége felé

Összegzésül álljon itt néhány mondata, mely a *Nem voltam egyedül* című interjúkötetben olvasható (Budapest, 1995, 250. o.): „Az egyházzenei szolgálat számomra személy szerint mindig is az élő zenével való kapcsolatot jelentette. Különösen így van ez azóta, hogy (feltehetően egyházzenei munkám miatt is) egybeült egyre jobban kiszorultam belőle. Persze zenetudományi, szerkesztői munkámban is akadtak olyan feladatok, amelyekben nélkülözhetetlen volt az egyházzenei képzettség. Ilyen volt például több Liszt-közreadás, még a most szerkesztett kritikai kiadás előtt vagy a Dürr-féle Bach-kantátákról szóló könyv egyházzenei szempontból nem túl sikeres fordításának helyrerázása. Visszatekintve az egyházi munkámra, ebben a vonatkozásban is meg kell látnom az Úristen terelgető-vezető kezét, mint ahogyan mindenben hálásan tapasztaltam. Mióta tudatosan művelem az egyházi zenét, mindig arra törekszem, hogy az Isten dicsőségét, Igéjének hirdetését szolgálja.”

bg, isz

Sulyok Imre-centenárium

Tisztelettel meghívjuk Önt és családját a volt kántorunk, Sulyok Imre zeneszerző és orgonaművész születésének 100. évfordulója alkalmából tartandó megemlékezésre és hangversenyre, amelyet 2012. március 31-én, szombaton tartunk a kelenföldi evangélikus gyülekezet tanácstermében és templomában (1114 Budapest, Bocskai út 10.).

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség vezetősége

A centenáriumi délután programja:

16.30

Megemlékezés pályatársakkal
Felkért beszélgetőpartnereink:
Trajtler Gábor lelkész, orgonaművész
Mező Imre zeneszerző, kutató
Bence Gábor egyházzenesész, karnagy

A beszélgetést vezeti: Pál Diana, a kelenföldi gyülekezet orgonista kántora.

18.00

Emléktábla-avatás és hangverseny
Az emléktábla-avatás szolgálatát Blázy Árpád gyülekezeti lelkész végzi..

A hangversenyen közreműködik Trajtler Gábor és Pál Diana – (orgona), valamint a kelenföldi evangélikus gyülekezet ének- és zenekara Bence Gábor vezetésével.

A jubileumi év tervezett hangversenyei templomunkban:

2012. március 31. 18 óra

Szövegpárhuzamok Sulyok Imre és régi zeneszerzők műhelyében

2012. június 2. 18 óra

J. S. Bach, Liszt Ferenc és Kodály Zoltán, a tanítómesterek

2012. október 13. 18 óra

Sulyok Imre és egyházzenesész kortársai

Alkalmainkra a belépés ingyenes.

Adományokat az orgona karbantartására jó szívvel fogadunk.
kelenfold.lutheran.hu

Asszonyok a magyar reformációban III.

Az őszi hírlevélben elindított *Nők és reformáció* című sorozat harmadik részében Massai Euláliának, Mágochi Gáspár feleségének az alakját szeretném felvillantani. Többről nem is igen lehet szó, hiszen nagyon keveset tudunk az életéről.

A Massai család Békés vármegyében rendelkezett jelentősebb birtokokkal, s valószínűleg Mágochi Gáspár gyulai várkapitánysága alatt vette feleségül Massai Euláliát. Ebből az időszakból a hazai lutheránusság szempontjából fontos esemény volt, hogy Mágochi Gáspár tevőlegesen részt vállalt az éppen akkor *Vérancsics Antal* egri püspök fogságában lévő *Huszár Gál* kiszabadításában. Gyulai kapitánysága után a házaspár Torna vármegyében telepedett le.

1562-ben egy szerencsétlen csata következtében Mágochi török fogságba esett, a váltságdíjat Debrecen város segítségével fizette ki. Ekkor már *Mélius Juhász Péter* püspöki címet viselt, így neki is jelentős szerepe volt Mágochi kiszabadításában. Innentől kezdve nagyon szorossá vált a Mágochi család és Melius kapcsolata. A kor szokásának megfelelően Melius is patrónusainak ajánlotta műveit, akik sokszor az adott könyv nyomtatásának költségeit is fizették. Mágochi Gáspárról és/vagy a feleségéről hat munkájának elején emlékezik meg, ezekből kettő szól csak Massai Euláliához.

Az egyik ilyen mű a Sámuel és *Királyok könyveinek* fordítása, a másik pedig egy prédikációs kötet. Melius ezeket a műveket *Patóczi Zsófiának* is ajánlotta, aki *Bebek Györgynek*, Felső-Magyarország egyik jelentős, katonáskodó főurának volt a felesége. A bibliafordítás elején egyértelművé teszi a szöveg, hogy mit köszön Melius Massai Euláliának. „Ti Nagyságokat az Isten íme először megvilágosítja, meg is

veré vadságotokat, mint vad olajfának elvevé [azt], és az szelíd maggal, a Jézus Krisztussal szelíd olajfákká tön ezután, hogy szelíddé tön, jó gyümölcsöket teremtete tiveletek. Ez gyümölcsök közül (akik az hitnek gyümölcsei) való ez is, hogy sem ti magatok fáradságát, sem a ti költségeket, sem e világ ítéletit és hamis rágalmazását nem nézitek, hanem fiakat, leányokat szültök a ti férjetekeknek [azaz Jézus Krisztusnak], azzal hogy a Biblia magyarra való fordításában munkálkodtok, kivel mind az egész országnak, sok szegény, együgyű tanítóknak és községeknek szolgáltok, akik az Urat áldják a ti dajkaságotokért.”

A prédikációs kötet ajánlása azért is fontos, mert ebben Melius leírja, milyen sanyarú helyzetben voltak akkoriban a lelkészek. Megélhetésük nem volt biztosítva, ezért kénytelenek voltak világi munkával (például földműveléssel) foglalkozni, így viszont természetesen elhanyagolták a kötelességüket, nem tanultak, nem képezték magukat, az iskolák tönkrementek. Épp ezért nagy szolgálat volt Isten ügyében, ha valaki pénzzel támogatta az egyházat, főleg olyan könyvek kiadását, melyek segítségével a lelkészek is jobban elláthaták feladatukat, de az olvasó közösség lelkész híján is tájékozódhatott.

Massai Eulália életének még egy szomorú mozzanatát ismerjük Melius ajánlásaiból, nevezetesen, hogy a házaspárnak nem született gyermeke. Ebben a nehéz helyzetben is

próbálta őket vigasztalni, mikor ezt írta: „Az Isten azért a ti nagyságotokat lelki és testi ajándékaival megáldja, magzattal [...], mint

Ábrahámot, s Sárát, és a ti költségeitekéről el ne feledkezzék.”

Ittész-Venásch Eszter

Tizennégy év szolgálat az irodában

Interjú Pusztay Leventéné Márta nénivel, gyülekezetünk búcsúzó irodavezetőjével

– *Mindenekelőtt azt szeretném kérni Márta nénitől, hogy mondjon magáról egy-két gondolatot, amelyet fontosnak tart.*

– 1966 óta tartozunk családirag a gyülekezethez. Nagyon fontos számunkra, az egész család számára ez a kötődés, hiszen minden gyermekünk és unokánk itt lett kereszttelve, konfirmálva, férjem pedig húsz évig volt presbiter. Itt otthon vagyunk.

– *Mióta dolgozik Márta néni a lelkesi hivatalban?*

– Tizennégy és fél éve. Meg kell hogy mondjam, hogy sokkal jobban szerettem itt dolgozni, mint főállásban az előző munkahelyemen, ahol harmincnégy évig dolgoztam.

– *Hol dolgozott Márta néni abban a harmincnégy évben?*

– Az Országos Állat-egészségügyi Intézetben dolgoztam, főként a toxikológián.

– *Említette, hogy jobban szerette ezt a tizennégy évet, mint az előző harmincnégyet. Miben volt ez más, mint a többi munkahely?*

– Tulajdonképpen nagyon hálás vagyok, mert minden munkát szerettem, és szívvel-lélekkel, szeretettel végeztem. Az állategészségügyben is szerettem dolgozni, de az nagyon veszélyes munka volt, a sok vegyszer és miegyéb, káros egészségügyi hatások. Ezt az ember évtizedek után megérzi. Amikor nyugdíj után idejöttem, az teljesen más volt. Itt sokkal kiegyensúlyozottabb vagyok, olyan, mintha ha-

zajítottam volna, egy teljesen ismert és szeretett közösségbe.

– *És soha nem volt súrlódás senkivel sem a tizennégy év alatt?*

– [mosolyogva] Hát olyan nincs! Mindenütt emberek dolgoznak, akik ugyanúgy emberek, mint a világi életben. Súrlódás nélkül nincsen munka, de szeretettel mindent meg lehet oldani. Voltak nehéz pillanatok, de azokat is le lehetett győzni.

– *Milyen érzés átadni a stafétabotot?*

– Abbahagyni is tudni kell! Én már másodjára megyek nyugdíjba. Bár családias volt itt a légkör, szerettem itt dolgozni, de most az otthoni feladatokra kell már koncentrálnom. Örömteli feladataim lesznek, hiszen június végére, július elejére várjuk az újabb kis unokát. Úgyhogy lesz feladat. És fontos, hogy így

jobban segítjük egymást a férjemmel, hiszen az idő már nagyon elszaladt. De legfontosabb, hogy férjemmel, Leventével együtt a család körül fogunk segédkezni.

– Sok áldást kívánunk Márta néninek és egész családjának. Köszönjük az itt végzett szolgál-

latot. S bár én csak tavaly augusztus óta szolgállok a gyülekezetben, de mégis nehéz lesz elképzelni a lelkeszi hivatalt, egy hétköznapi délelőttöt Márta néni nélkül!

Kovács Viktor

Az ökumenikus imahét ünneplése kerületünkben

Az idei imahét témáját Lengyelországból kaptuk, az ottani katolikus, ortodox és protestáns egyházak képviselői állították össze. Olyan témát választottak, amely a Krisztusban való hit átformáló erejét bizonyítja. A nyolc este igehirdetési arról szóltak, hogyan lehet győzni hitben engedelmesség által, türelmes várakozással, akár szenvedés megélésével, a gonoszak jóval való legyőzésével. Hallottuk, hogy Jézus mint jó pásztor segít az átformálódásban; állhatatos szeretete, a tőle kapott békeség lendít előre. Isten szeretete arra is képessé tesz, hogy legyőzzük a megosztottságból való ellentéteket, és közösen tudjunk tanúskodni az ő szeretetéről, és együtt tudjuk magasztalni Urunkat. Ezt próbáltuk gyakorolni ezen a héten, amikor minden este a kerület más-más templomban jöttünk össze. Minden templomban egy másik felekezet lelkésze hirdette az igét, csak a liturgiát és az ének-zenei anyagot állították össze a helybeliek.

Ez tulajdonképpen évről évre így történik, mégis nagy változáson ment keresztül az ökumenikus imahét megünneplésének módja az

elmúlt években. Az 1970–80-as években a katolikus testvéreink még ebben nem vettek részt. Nem is lett volna ez lehetséges, mert a pártállam nem engedte a „felekezetek összefogását”, vagyis közeledését egymáshoz. Szerényebben, de talán meghittebben, családiasabban voltunk együtt csak protestáns testvérek. Igen nagy dolog volt, amikor a szomszédos református gyülekezet lelkésze, *Hajdú Péter* egy közös alkalmat tervezett a városmajori katolikusokkal. Valóságos forradalmi tett volt ez akkor, mert elindított valamit!

A rendszerváltás idején megerősödtek az ökumenikus kapcsolatok a katolikus testvérekkel is. Kerületünkben ezt erősítette az is, hogy *Blázy Árpád* lelkészünk kezdeményezésére a különböző felekezetű lelkészek rendszeresen találkoznak. Hiszen csak összefogva tudjuk meggyőzni környezetünket az evangélium igazságáról. Az ökumené célja az, hogy „olyan győzelemben legyen részünk, amely minden keresztényt egyesít Isten és a felebarát szolgálatában”.

Missura Tiborné

Nők a viláért – imádsággal

A női világimanapot évről évre többen ünneplik világszerte és hazánkban is. Minden évben más ország keresztyén asszonyai adják a témát és állítják össze az ünnep liturgiáját, ők készítik az ünnephez kapcsolódó képet is. Mindkettő visszatükrözi népük örömeit, problémáit, társadalmi-politikai helyzetüket, de tartalmaz aktualitást a mi mai életünkre is. Így még jobban együtt tudunk velük érezni. Az idei imanap fókuszában Malajzia áll. Alább olvasható egy részlet a hamis bíró példázatáról szóló igehirdetésből (Lk 18,1–8), mely a nők ökumenikus imanapján hangzott el Kelenföldön.

... Miért imádkoztak az Ószövetségben? Az ima minden esetben az Isten iránti bizalom megnyilvánulása volt, a zsolnárokban például számos esetben meglepő őszinteséggel tárul fel előttünk a zsolnáros Isten iránti érzése. Néha szinte vitatkozik, perlekedik az Istennel – a mai keresztyének számára szinte alig elképzelhető módon fejezi ki magát. Mindez annak a

jele, hogy a zsolnáros valódi, személyes kapcsolatot épített ki Istennel, amely kapcsolatba még a heves érzelmek is beletartoztak.

Az Ószövetségben ismeretlen volt az egyéni célokért elmondott imádság. Csak azért imádkoztak, ami az egész nép számára fontos. Olykor mégis előkerülnek egyéni célok: amikor úgy gondolják, hogy sorsuk a nemzetükkel van összekötve. A próféták feladata volt, hogy imádsággal közbenjárjanak a népért. Léteztek liturgikus imák is, amelyeket az istentiszteleteken mondtak el, melyet a babiloni fogság után a zsinagógai ima, az „ajkak áldozata” váltott fel. Jézus egyrészt megőrizte az ószövetségi imádkozás hagyományait, másrészt megváltoztatja azokat. Imádkozza a zsolnárokat, de ugyanakkor saját imát is hagyott követőire: a Miatyánkot. Ez az imádság fedi le leginkább Jézus gondolkodását. Az Atya-Fiú kapcsolattal modellezhető közelség egyben a tanítvány számára is követendő példa. ...

... Az imára nem az Istennek, hanem az embernek van szüksége. Az ima műfaja semmivel nem pótolható. Azt is csak az imádkozók tudják, hogy miközben imádkoznak, átalakul gondolkodásuk. Problémáikat nem a maguk szemével, hanem Isten szemével kezdik el látni. Talán ezért is fontos a mai evangélium története, melynek kulcsmondata: szüntelenül kell imádkozni. A hamis bíró viszonya megváltozik az özvegyasszonnyal, de ugyanakkor az özvegyasszony is másként tekint a bíróra. Az idei böjti időszakban, a nők világimanapjának témája: győzedelmeskedjék az igazság! Malajzia népének történetén, küzdelmein keresztül segít minket a kapott íge által, hogy a környezetünkben tapasztalható minden igazságtalanságot, problémát, fájdalmat – akár még hevesebb érzelmeinket is – odavi-

hetjük naponta imádságunkban Isten elé. Persze sokszor úgy gondoljuk, inkább tettek kellenek, látható, kézzelfogható tettek a problémák kezelésére. Az imádság pedig csupán tehetetlenségünket húzza alá: itt már csak az imádság segít! Mondjuk leértékelve és tehetetlenségünkkel szimbolizálva az imádságot. Mi az, hogy „csak” az imádság segíthet? Pedig tudhatjuk, milyen ereje és mélysége van az imádságnak, az Istennel való kapcsolatunk ősi kifejezési módjának. Amikor haldoklóhoz hívunk, hogy segítsék lelkileg, s a néni öntudatlanul, becsukott szemmel fekszik, nem tud már kommunikálni sem, és elkezdem az imádságot mondani, érzem, hogy hangtalanul mégis együtt mondja velem az imát. Mi-

csoda mélység és erő van ebben? A legvégső pillanatig is megmarad az ember számára ez a lelki kapocs az Istenhez. ...

... „Imádkoztam, hogy sikereim legyenek – kaptam gyöngéséget, hogy alázatos legyek. Kértem, hogy biztonságban legyek – kaptam betegséget, hogy reád bízzam magam. Kértem gazdagságot, hogy boldog legyek – kaptam szegénységet, hogy bölcs legyek. Kértem barátokat, hogy ne legyek egyedül – kaptam magányt, hogy többet lehessen veled, Uram. Semmit sem kaptam abból, amit kértem, mégis többet kaptam, mint reméltem: te magadat adtad.” Ámen.

Bajuszné Orodán Krisztina

Konfirmáció szinte felnőtt

A tavasz első vasárnapján négy – szinte felnőtt – fiatal vált kelenföldi közösségünk felnőtt tagjává, amikor Blázy Árpádné, Márti vezetésével konfirmáldokott a gyülekezet színe előtt. Hálát adhatunk Istennek négy új testvérünkért, fogadjuk őket szeretettel: Almásy Márton, Antal Sára, Kovács Zsóka és Tóth Fruzsina. Alább olvasható egy rövid beszámoló Kovács Zsókatól, a Deák Téri Evangélikus Gimnázium 12-es tanulójától.

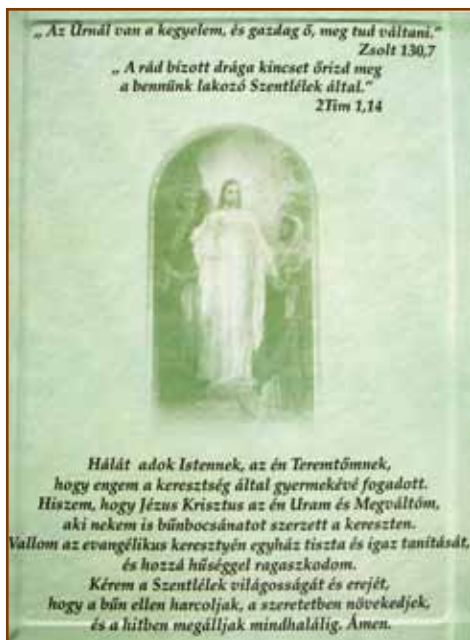

„Annak idején valahogy kimaradtam a hittanórákról és konfirmandus előkészítőről. Talán valamilyen különórával ütközött, nem emlékszem már pontosan. Mindenesetre elmaradt a „szokásos időben”. Aztán 11. osztályban az evangélikus egyház Szehtlo Gábor-öszöndí-

jára pályázhattam iskolám biztatására, és ahhoz kellett egy lelkési ajánlás. Mikor megke- restem Márti nénit, ő kérdezett rá, hogy nem szeretnék-e konfirmáldokni. Persze én mindig is szerettem volna, csak nem tudtam, hogy létezik nagyobbaknak is csoport, a „kicsikhez” meg már nem akartam csatlakozni. Ezért megörültem, mikor mondta, hogy néhány nagygimnazista jár hozzá, és csatlakozhatnék. Végül január lett, mire tényleg be tudtam kapcsolódni, mert a szalagavatóra is mindig pénteken voltak a táncpróbák.

Örültem a lehetőségnek, és jó volt a konfiórákra járni. Jó volt a hangulat, sok mindenről beszélgettünk, és általában szóhoz is jutott mindenki. Ahhoz nem volt igazán elég ez az idő, hogy igazi közösséggé kovácsolódjunk, de jó volt megismerni a többieket.

Nem úgy kell ezt elképzelni, mint valami hagyományos hittanórát – bár nekem már az iskolában sem hagyományosak a hittanóráim:

inkább etikai kérdésekről beszélgetünk az órákon. Itt meg aztán tényleg csak amolyan közös gondolkodás zajlott – persze a kezdő imádság után. Nem annyira a konkrét adatok kellettek, hanem azt megfogalmazni, hogy ez a konfirmáció mire is jó.

Ezen kívül még az fogott meg leginkább, amikor filmekről beszélgettünk. Olyan filmekről, amelyek a hit kérdéseit feszegetik, csak éppen nem teljesen direkt módon.

Nagyon örülök, hogy ezúttal sikerült időt találnom rá, örülök, hogy sor kerülhetett – kis késéssel – az én konfirmációmra is.”

-isz-

2012-től gyülekezetünk új konfirmációs, esketési és keresztlői emléklapot vezetett be. A zöld borítású, kinyitható, kisméretű dosszié belső oldalán templomunk oltárképe látható.

Ismét cserkészgála!

Szeptemberben két kiscserkész őr alakult, a lányok Borsó és a fiúk Pingvin őrse.

Az első nehézség számunkra, szülők számára a mindenkinek megfelelő időpont kiválasztása volt, hiszen elsős–másodikos gyerekekről van szó, akiket különböző iskolákból, különböző órákról kell hozni-vinni.

Majd elkezdődtek a foglalkozások, és látva minden alkalom után a mosolygó, lelkes kis arcokat, örültünk, hogy jó helyen van a lányunk. Mégis elbizonytalanodtunk, nem kelene-e még egy-két évet várni a cserkészettel, nem kicsi-e még hozzá egy nyolcéves, nem sok-e amúgy is a terhelés a számára? Amikor ezt a kételyt megosztottam a szülő társakkal, az egyik édesanya emlékeztetett rá, hogy ez az egyetlen olyan foglalkozás, ahol nem kell

megfelelni, ahol önfeledten játszhatnak, jó időben a szabadban mozoghatnak. És valóban, Réka lányunk keddenként a fáradtságról, betegségről is megelégedezik, ha a cserkész-foglalkozásról van szó.

A cserkészlet alapelveinek majd csak később lesz jelentősége, egyelőre a játéké a főszerep, de addig is jó érzéssel olvasom a Dévai Bíró Mátyás cserkészcsapat honlapján Teleki Pál gondolatát:

„A cserkészletben fiatalokat igyekszünk szerencsés módszer szerint nevelni, olyan fiatalokat, akikből emberek lesznek. Becsületre, áldozatkészségre igyekszünk őket nevelni, egyenlőségben, testvériségben és önzetlenségben.”

Februárban először vettünk részt a Dévai Bíró Mátyás cserkészcsapat gáláján, amit helyszűke

Képek gyülekezetünk életéből

Volt hatodéveseink: Szávay László és Czöndör István

A hétfői felnőtt ifi karácsonya

Karácsonyi oltárkép

*Ünneplő gyülekezet Kende
György(†) születésének 100.
évfordulóján*

*Szolgálattevők
úrvacsoravétele
január 22-én*

*Veres Emese-Gyöngyvér
néprajzkutató*

*Dr. Csepregi Zoltán
egyházhistorikus*

*„Márciusi – konfirmált –
ifjak”*

A megújult kolumbárium

miatt idén már a kelenföldi református templomban rendeztek. Új kiscserkészszülőként nem egészen tudtuk, mire is számítsunk. Meglepődtünk, hogy az alsós színházterem szinte teljesen megtelt szülőkkel, érdeklődőkkel és különböző jelmezekben izgatottan készülő cserkészekkel. A műsor a Szentivánéji álom átdolgozásával kezdődött, amelynek szereplői mai New York-i fiatalok, Shakespeare drámájának szövegét felhasználva. Ezután a legkisebbek következtek, akiknél még látszott az izgalom és a megilletődöttség. A fiúk királyos, kardos mesét, a lányok pedig a Répamesét adták elő. A 10-12 éves fiúk egy bankrablásról szóló jelenetben idős hölgyek bőrébe bújnak, nagyszerűen! Láthattuk még egy Lázár Ervin mesét, magyar népmesét, és levetítették a Kul-

lancs órs összeállítását, amelyben híradó-, reklám-, oknyomozóriport-paródia is volt. Sajnos a gála végét már nem tudtuk megvárni, pedig ekkor vetítettek képeket az előző évi portyákról, táborokról. Ahogy az egyik anyuka elmesélte, mindig megható ez a szülőknek, akik ezekből képekből látják meg igazán, miben is vesznek részt olyan önfeledten gyermekeik, hiszen maguk az eseményekből kimaradnak. Örülök, hogy ott lehettem ezen a gálán, és láthattam, milyen ötletesek ezek a gyerekek, és milyen felszabadultan tudnak együtt játszani. Ha közhelyes is, mégis igaz, hogy talán soha nem volt olyan nagy szükség a közösség megtartó erejére, mint most.

Kartali Zsuzsanna

„Mikor Oláhország háborút izene...”

A Román Királyság a bukaresti titkos szerződés értelmében 1916. augusztus 27-én hadat üzent Ausztria–Magyarországnak. Még aznap teljes erővel támadást indított, és cserébe Franciaország, Nagy-Britannia, Olaszország

és Oroszország elismerte Románia erdélyi területi követeléseit... A támadás nem volt teljesen váratlan. *Tisza István* már 1914-ben sem érezte Erdélyt biztonságban, és részben ezért is ellenezte akkor a háborúba lépést. Az

évszázadok során hadseregek keresztútja volt Erdély, a tatárok is többször jártak itt. 1916-ban még elevenen élt az 1848/49-es román vérengzések emléke. Tény azonban, hogy mindezek ellenére a támadás időszakában a magyar határ katonailag védtelen volt.

A helyzetet szervezetlenség és bizonytalanság jellemezte. Miközben a korábbi tervek csak önkéntes kitelepítést irányoztak elő, a hadüzenet után három órával mégis általános és kötelező kitelepítést doboltak ki a falvakban.

Brassó környéki hétfalusi csángó magyar evangélikusok kálváriájáról tartott vetített képes előadást *Veres Emese-Gyöngyvér* néprajzkutató a kelenföldi szeretetvendégségen. Az Evangélikus Életben is gyakorta publikáló előadó „*Mikor Oláhország háborút izene...*” című könyve nem politika- vagy hadtörténeti munka, hanem azt mutatja be, hogyan kellett és lehetett menekülni, élni és – sokaknak – meghalni.

Érdekes technika- és családtörténeti adalékként hangzott el, hogy miként próbálták „menekíteni” a családi varrógépeket is... A falubírók igyekeztek a falvakat egyben tartani. Mégis sokan széjjelszóródtak. Megszokott látványt mutattak a közterületen tétován „állingózó menekültek”. Az újságokban címközlő és keresőrovatok nyíltak. A menekültek decemberre hazatértek. És az enyhe télben úgy találták a krumplit a földben, hogy nem volt megfagyva!

Megállt az idő egy pillanatra, amikor a vetítésre elsötétített teremben az előadóból megszólalt az édesanya: Megérte az emberáldozat? Akár magyar, akár román részről?

Pröhle Péter

(Megjelent az Evangélikus Élet 2012. február 12-i számában.)

Egy hónap a monostorban

Idén „kihagytam” a hazai telet, ugyanis a szezon leghidegebb időszakát Spanyolországban töltöttem, ahol – nem túlzás! – szinte mindig süt a nap. Tavaly nyáron egy csobánkai hétvége alkalmával ismertem meg az Ágoston-rendi megtérés közösségét (Comunidad de la Conversión), amikor is két nővérük a közösség szolgálatának egyik területével, a zárandokfogadással ismertették meg az érdeklődőket. Már ott felmerült bennem a gondolat, hogy jót fog tenni nekem, ha egy időre elvonulok náluk. Az elgondolást tett követte, így január közepén meg is érkeztem az észak-spanyolországi Palencia közelében fekvő Becerril de Campos nevű – meglehetősen elhagyatott – falucskába, ahol a monostor található.

A közösség mind az alapítás („történelmük” 1999-re nyúlik vissza), mind a nővérek átlagéletkora tekintetében rendkívül fiatal. Jómagam bencésekkel foglalkozom, így meglepődve tapasztaltam, hogy mindaz, amit a szerzetesi életről elképzeltem, itt egészen más. A közösség rendkívül nyitott a világra, és ezáltal misszióik is hitelesekké válnak. A compostelai zárandokúton például zárandokpasztorációt folytatnak, de a különböző keresztény felekezetek közötti egységért is erőfeszítéseket tesznek, ami Spanyolországban különösen nagy dolog. Magam is tapasztalhattam ezirányú elkötelezettségüket, hiszen éppen az ökumenikus imahéten érkeztem. Jó volt látni, hogy az egység a közösség számára mennyire fontos, és ezzel a

törekvésükkel másoknak is példát mutatnak. A nővérek életében a testvéri szeretet elevenen érezhető. Élő, hiszen ugyanannak a Krisztusnak a szeretete hívta meg őket, és egymást is a kölcsönös szeretet fűzi össze. Ugyanakkor ezt az érzületet nem tartják meg maguknak – mintegy rácsok mögé zárva –, hanem a hozzájuk fordulóknak is kisugározzák. Már ahogy megérkezéseimkor fogadtak, éreztem, hogy vártak, nem pedig egy késő este „besett vendég” voltam. A testvéri szeretet a befogadásomban is megnyilvánult. Az első pillanattól kezdve közéljük tartozónak éreztem magam. Rendkívül sokat jelentett számomra, hogy ennyire az életük részévé válhattam. Megtapasztalhattam a közösség „segítő” szeretetét is. Lelki utamat kísérve imádságaikban hordoztak engem. A monostorban bejárt utam nem volt mindig könnyű, de a nővérek segítettek cipelni terheit. Mindezen tényezők és a „biztonságos” környezet segített hozzá, hogy végül megtaláljam azt, akit kerestem és vele együtt utamat.

Amikor itthonról elmentem, céltalannak és üresnek éreztem az életem, és bár sejtettem, hogy kinek a hiánya okozza ezt az ürességet, nem találtam a hozzá vezető utat. Mindennapjaimba Krisztus nemigen „fért bele”, kapcsolatomban vele amolyan „alkalmi” volt. Bár kerestem a megoldást, hogy „delibábjaim” és Krisztus valahogy egyensúlyba kerüljenek egymással, az itthoni zajban nem hallottam meg hozzám intézett szavait. Jeleit, amelyeket küldött, inkább kudarcnak, ajtók bezáródásainak éreztem, nem ismertem fel bennük üzenetét. A monostorban töltött egy hónapban azonban minden mást félretettem, és nem is maradt el eredménye: megtaláltam Krisztust, megtapasztaltam szeretetét, megeltem belső békémet, egyszóval mindent, amit kerestem. Milyen jó ez az érzés! Megálltam, és rá figyeltem; mintha egy hullámhosszon lettünk volna, és a mozaikkockák végre összeálltak.

Sokan, akik nekivágnak a compostelai zárán-dokútnak, hasonló cipőben járnak, hasonlóan

keresők. Nekem ez a „megtérés” nem került különösebb sportteljesítménybe: mindössze a szobám és a kápolna közti utat kellett többször megtennem. Egy chilei atya fogalmazta meg, hogy annak, aki a közösséggel eltöltött egy kis időt, „monostor előtti” és „monostor utáni” élete van. Magam is megerősítem az atya megállapítását. Számomra a monostorban, a közösséggel eltöltött hónapomat és en-

nek „gyümölcsét” a Deus caritas est kezdetű pápai enciklikának a következő mondata fejezi ki a leginkább: „A keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot s ezáltal meghatározott irányt ad.”

Szabó Noémi (hifi-tag)

ÚJDONSÁG!!!! ÚJDONSÁG!!!! ÚJDONSÁG!!!! IFA

Az IFA kifejezés kapcsán vajon kinek, mi jut az eszébe? Az idősebbeknek nagy valószínűséggel egy jól ismert kelet-német teherautómárka. Csak nem éppen Kelenföldön akarja megvetni a lábát ez a jól ismert retro cég? Nem kell megjedni, nem erről van szó! Sokkal inkább arról, hogy egy régen dédelgetett álom kezd valóra válni. Március első péntek este ugyanis megalakult az Isten-tiszteleti Felolvasók Alkalma. Olyan gyülekezeti tagok NYITOTT közössége, akik vasárnaponként a feltizenegykor kezdődő Isten-tiszteleten szívesen részt vennének a szolgáltatban.

Minden hó első péntek este 7 órakor a tanácsstermünkbe azért gyűlünk össze, hogy Isten Igéje mellett elcsendesedve végigbeszéljük és beosszuk a következő hónap Isten-tiszteleteinek alkalmait, továbbá, hogy beosszuk jó egy hónapra előre, hogy ki, mikor tudna ige- vagy imádságolvasást vállalni. A mintegy már 12-14 fős csoportban minden korosztály képviselteti magát! Azaz BÁRKIT, aki szeretne bekapcsolódni közénk és a „vasárnapi bevetésekbe”, ezúton is nagy szeretettel buzdítunk, hívunk és várunk!

Blázy Árpád

Kedves Gyülekezet!

Szeretettel értesítünk benneteket, hogy konfirváciánk 2012. május 19-én, szombaton lesz. A beszámoló szombat délután 5 órakor kezdődik a tanácssteremben, ahol szágot adunk mindarról, amit az eljött tanévben megtanultunk.

Másnap délelőtt fél 11-kor az ünnepi istentiszteleten sor kerül a gyülekezet felnőtt tagjainak a körébe való felvételünkre. Szeretettel hívjuk a gyülekezeti tagokat, fiatalokat és időseket egyaránt.

Babusa Karolina, Frizon Marco, Köteles Kata, Lengyel Orsolya, Nagy Márton, Perjési Lőrinc, Tóth Benjámin valamint oktatóink: Blázy Márti néni és Bonnyai Zsuzska.

Tisztújítás – 2012

2012. március 11-én a fél 11-es istentisztelet után vette kezdetét gyülekezeti közgyűlésünk, amelyen tisztújító választásunkat tartottuk. A hónapokkal korábban indult jelölési eljárás lezárásaként 116-an vették fel szavazólapjukat a választói névjegyzéken szereplők közül. A következő hatéves időszakra választottunk tisztségviselőket, presbitereket, tiszteletbeli presbitereket, jelölőbizottsági és számvevőszéki tagokat, valamint küldöttüket az egyházmegyei presbitériumba és gyülekezetünk képviselő-testületébe.

A közgyűlést *Blázy Árpád* igazgató lelkész vezette le. Az első eredményeket már a közgyűlés végén is közöltük, a végleges listákat a választást követő héten a gyülekezeti levelezőlistán és hétvégén a templom(aink)ban papíron is közzétettük, valamint alább közöljük.

Köszönjük a gyülekezeti tagoknak, hogy komolyan vették, figyelemmel és imádsággal kísérték a választási folyamatot. A megválasztottak számára eredményes munkálkodást, felelősségteljes szolgálatot, testvéri békességet kívánunk, a tisztségviselők és a testületek munkájára Isten áldását kérjük.

A beiktató istentiszteletet március 25-én, vasárnap fél 11-kor tartottuk a Bocskai úti templomban. A jelölőbizottság ezennel leköszönt, a 6 év múlva esedékes tisztújítást a most megválasztott jelölőbizottság fogja levelezni.

Erős vár a mi Istenünk!

Gadóné Kézdy Edit,
a jelölőbizottság elnöke

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség 2012. évi tisztújításán (2012. március 11-én) megválasztott tisztségviselők és testületek névsora

TISZTSÉGVISELŐK	
Felügyelő	Dr. Ittész András
Másodfelügyelő	Dr. Galli István
Másodfelügyelő	Inotainé Sólyom Éva
Pénzügyi gondnok	Mády Rezsóné
Műszaki gondnok	Szepesfalvy Ákos
Kántor, karnagy	Dr. Bence Gábor
Kántor, orgonista	Pál Diana
Számvevőszéki elnök	Metzlerné Bíró Mária
Jegyző	Inotainé Sólyom Éva
Jegyző	Gadóné Kézdy Edit
Pénztáros	Mády Erzsébet
Diakóniai munkatárs	Missura Tiborné
Ifjúsági munkatárs	Schermann Sándor
Jogtanácsos	Dr. Galli István

PRESBITÉRIUM	
1	Dr. Galli István
2	Mády Rezsóné
3	Missura Tiborné
4	Dr. Bence Gábor
5	Dr. Ittész András
6	Mády Erzsébet
7	Gadóné Kézdy Edit
8	Metzlerné Bíró Mária
9	Dr. Harmati Béla László

10	Inotainé Sólyom Éva
11	Schermann Sándor
12	Dr. Jány Attila
13	Véghné Pozsgai Olga
14	Szepesfalvy Ákos
15	Missura Gábor
16	Dr. Asztalos György
17	Pál Diana
18	Sass Szilárd
19	Dr. Ittzés Dániel
20	Schulek Mátyás
21	Pap Kinga Marjatta
22	Dr. Kotsis Domokos
23	Egerszegi Béla
PÓTTAGOK	
24	Bánsági Katalin
25	Mocskonyi Zsigmond

Megjegyzés: A közgyűlés által presbiterré választott dr. Török Gábor még a beiktatása előtt lemondott erről a mandátumáról. Helyére a legtöbb szavazatot kapott póttag, Egerszegi Béla került.

TISZTELETBELI PRESBITEREK	
Ihrig Dénes	
Sass János	
Sass Loránt	
Dr. Solymosi János	

Megjegyzés: A tiszteletbeli presbiteri megbízatás nem választási ciklusra, hanem korlátlan időre érvényes. Csernovits Gáborné is tiszteletbeli presbiter, őt már korábban megválasztottuk.

JELÖLŐBIZOTTSÁG	
Dr. Harmati Béla László	
Igazgató lelkész	

Dr. Jány Attila
Schermann Sándor
Véghné Pozsgai Olga

SZÁMVEVŐSZÉK	
Bakula Katalin	
Csorba Gábor	
Ruttkay-Miklián Erzsébet	
Sulyok Petra	

Megjegyzés: A bizottság 5 tagú. Elnöke tisztségviselő.

KÉPVISELŐK AZ EGYHÁZMEGYEI KÖZGYŰLÉSBE	
Mády Rezsőné	
Schermann Ákos	
Póttagok	
Egerszegi Béla	
Benkő Tibor	

KÉPVISELŐ-TESTÜLET	
Dr. Asztalos György	
Bakula Katalin	
Bánsági Katalin	
Dr. Bence Gábor	
Benkő Tibor	
Benyóné György Zsuzsanna	
Dr. Brolly Áron Péter	
Csernovics Gáborné	
Csorba Gábor	
Dömötör Beáta	
Egerszegi Béla	
Dr. Egerszegi Béla (ifj.)	
Erdődy Tiborné	

Fehér Ernőné
Gadóné Kézdy Edit
Dr. Galli István
Dr. Gáspár József Zoltán
Dr. Győriné Dr. Drenyovszky Irén
Dr. Harmati Béla László
Harmati Béláné
Dr. Héczey Nándorné
Ihrig Dénes
Inotai Dóra
Inotai Zoltán
Inotainé Sólyom Éva
Dr. Ittész András
Dr. Ittész Dániel
Ittész Szilvia
Ittész-Venásch Eszter
Dr. Jány Attila
Korompay Géza
Dr. Kotsis Domokos
Lányi György
Lányiné Schulek Sarolt
Mády Erzsébet
Mády Rezsőné
Martos Pálné
Metzlerné Bíró Mária
Miklóssy László
Missura Gábor
Missura Tiborné
Dr. Mocskonyi Miklós
Mocskonyi Zsigmond
Mohácsi Lajosné
Nemes Zsuzsanna

Olescherné Nyerges Ildikó
Pap Kinga Marjatta
Pál Diana
Pál Károlyné Erdődy Katalin
Péterfia Miklós
Pröhle Henrik
Dr. Pröhle Péter
Dr. Pusztai Péter
Dr. Pusztay Levente
Dr. Pusztay Leventéné
Dr. Réthelyi Orsolya
Ritterné Mocskonyi Zsuzsanna
Ruttkay-Miklián Erzsébet
Sass Ákos
Sass János
Sass Lóránt
Sass Szilárd
Schermann Ákos
Schermann Sándor
Schulek Mátyás
Schwahofer László
Simonné Bencskó Katalin
Dr. Solymosi János
Sulyok Petra
Sütő-Nagy Zsoltné
Szepesfalvy Ákos
Dr. Szilágyiné Missura Johanna
Szomju László
Szontagh Tamásné
Dr. Török Gábor
Veperdi Éva

Gyülekezetünk költségvetése

(1000 forintra kerekítve, kivonat)

	2011. évi zárszámadás	2012. évi terv
BEVÉTELEK		
Gyülekezeti tagoktól <i>(egyházfenntartás, adomány, céladomány, perselypénz)</i>	12 924	13 400
Gyülekezeti tagoktól <i>(áldozati vasárnapi gyűjtés)</i>	2 319	2 300
Gazdálkodásból <i>(bérleti díjak, urnatemető stb.)</i>	5 278	6 816
Központi támogatás <i>(hitoktatás, urnatemető, Kendeh-könyv)</i>	1 496	1 100
Külső támogatás <i>(önkormányzat, pályázatok)</i>	3 098	3 100
Saját alapítványtól	865	800
Átfutó és továbbítandó tételek <i>(kötelező offertóriumok, járulékok, iratterjesztés)</i>	2 648	3 210
Összesen (kerekítések nélkül)	29 370 676	30 726 000
KIADÁSOK		
Illetmények <i>(lelkészek szolgálati és hitoktatási díja)</i>	7 596	7 800
Illetmények <i>(egyéb alkalmazottak)</i>	4 483	5 150
Törvényes terhek <i>(befizetendő járulékok)</i>	1 122	1 780
Dologi kiadások <i>(fűtés, világ., víz, posta, tel., útik., bizt. stb.)</i>	5 139	5 285
Más egyházi szervnek <i>(országos és egyházmegyei járulék, iskolafenntartás, más gyülekezetnek)</i>	915	822
Továbbítandók <i>(kötelező off., iratterjesztés stb.)</i>	1 559	1 430
Javítás, karbant., felsz. pótl., leltári tárgy beszerz., új létesítm.	3 315	8 750
Szeretetszolgálat, segélyek, teológus	931	700
Belmissziós kiadások <i>(hírlev., gyermek., színjátások, énekkar)</i>	1 566	1 245
Családsegítő, testvérgyülekezet, kántorátus stb.	1 247	1 350
Összesen (kerekítések nélkül)	28 079 348	34 591 800
PÉNZESZKÖZÖK 2011. december 31-én: 5 768 934 forint.		

Néhány gondolat a számokhoz:

A **2011. évi bevételek** 103%-ra teljesültek, ebből a gyülekezeti tagok befizetései 102%. Az egyházfenntartás 128%, az áldozati vasárnap 105%, hálás köszönet érte! A továbbítandó adományokban szerepel a Dávid Lenke (Sepsiszentgyörgy) szemműtétére adományozott 484 ezer forint. A Kendeh-émlékkönyvre több bevétel és kiadás volt, áthúzódik az idei évre is. A gazdálkodás bevételei 98%, külső támogatás 95%.

2011-ben a kiadásaink a tervhez képest 91%-on zártak. Az illetmények 98%, a dologi kiadások 112%, a belmisszió, egyéb kiadások 94%-on teljesültek. Az urnatemető-bővítés összege az idei évre áthúzódó munkák és kifizetések

miatt alacsonyabb, megvalósult a padlólap, februárra egy sor urnafülke.

Az **idei tervben** a kiadásainkat a zárszámadás számai szerint terveztük. A bevétel és a kiadás közötti különbség fedezete a tavalyi 5,7 millió forint maradvány. Az urnatemetőben várhatóan az urnafülkék értékesítése eredményeképpen tudjuk majd a továbbiakban folytatni a munkát, az akadálymentesítést is szem előtt tartva, pályázati lehetőséget is keresve. A tervben szereplő összeg az emeleti lelkészlakás felújítása miatt magasabb. Az orgona felújítása is halaszthatatlan.

Zárogondolatként **hálás köszönetet** mondunk híveinknek az adományokért, imádságokért, továbbra is **mindenkinnek a szívére helyezük** gyülekezetünk lelki és anyagi életét.

Hálaadás és áldozathozatal

Hírlevelünk a tervek szerint virágvasárnap körül fog megjelenni. Külön levélből is tudhatják gyülekezeti tagjaink, hogy idén is ezen a napon tartjuk az áldozati vasárnapunkat, amely egyúttal a hálaadás alkalma is. Korábban is többször hangsúlyoztuk, hogy akkor tudunk közösségként célt érni ezzel a lassan hagyománnyá váló gyűjtéssel, ha nem fogcsikorgatva halljuk meg a kérő szót, hanem minél többen érezzük, hogy Urunk legkülönfélébb ajándékaiért lehetünk hálásak.

Ebben az évben gyülekezeti szinten is megköszönhetjük, hogy a templomunk alagsorában található kolumbárium több lépcsőben történt kibővítése során – az első új urnafülkék elhelyezésével – végre eljutottunk odáig, hogy használatba vehetjük az új rész. Április 1-jén, virágvasárnap a fél 11-es istentisztelethez kapcsolódva adunk hálát ezért! Ezen a vasárnapon, illetve az ehhez kapcsolódó he-

tekben a korábbi években kialakított gyakorlat szerint külön kiemelt célra kérjük a gyülekezeti tagok támogatását. Ahogy a kiküldött levelünkben is írtuk, „2012. évi adakozásunk középpontjába leendő lelkészünk lakása és javításra szoruló orgonánk kerül. Orgonánk, amely amatőr füllel hallgatva ugyan sokak számára szépen szól, szakértők szerint már évek óta felújításra szorul. Erre a munkára 700 ezer forintos árajánlatot kaptunk. Az üresen álló és az új lelkészt váró emeleti lelkészlakás ugyancsak alapos felújítást igényel, melynek várható költsége mintegy 3 millió forint. Bízunk abban, hogy e munkák elvégzését más források mellett alapvetően gyülekezetünk tagjainak adományai fogják segíteni.”

Kérjük Urunkat, hogy minél többekben váljon tudatossá, hogy az adakozás és a hálaadás összefügg!

Hívogató tavaszi gyülekezeti hétvégénkre

Balatonszárszó,
2012. április 20–22.

Témánk:

IGenek & NEMEK az egyházban (Kapcsolódás a 2012. évi reformációi gondolatsorhoz: Reformáció és nők)

– nők a keleti kultúrában

– nők a reformáció Európájában

Program: péntek 18 órától vasárnap ebédig.

Gyerekeknek külön foglalkozások, szombat délután kirándulás és pihenés. Mindenkit szeretettel várunk: **időseket és fiatalokat, családosoakat és egyedülállókat!**

Helyszín: Evangélikus Konferencia- és Missziói Otthon, **Balatonszárszó**, Jókai u. 41.

Tel.: (84) 563-950;

<http://balatonszarszo.lutheran.hu>

Utazás: vonattal vagy autóval
Vonat indul a Déli pu.-ról 13.11-kor, érk. 15.11-kor; vagy 15.11-kor, érk. 17.18-kor (mai menetrend szerint).

Árak (két napra szállás, étkezés, idegenforgalmi adó):

dolgozóknak 11 400 forint, nyugdíjasoknak, kismamáknak, gyermekeknek, diákoknak 6800 illetve 6000 forint, 3 éves kor alatt ingyenes.

Aki rászorul, további anyagi támogatást kaphat a gyülekezettől.

Anyagi okok miatt senki ne maradjon itthon!

A kéréseket kérjük: Blázy Árpád és Blázy Árpádné lelkészeknek jelezni!

Jelentkezés: az istentisztelet után vagy hétköznap irodai időben, a lelkési hivatalban, 2000 forint előleggel.

Jelentkezési határidő: április 8. (húsvét)

Különleges kérdések ügyében információ: Blázy Árpád 20/824-2907.

Június 22. és 23. napokon
a Kelenföldi Evangélikus
Színjátszó Kör által előadatik
William Shakespeare mester
Szentivánéji álom
című kétfelvonásos vígjátéka

Fordította: Arany János

Rendező: Papp Dóra

Játszó személyek:

PUCK	-	Szieben Rita
THESEUS, OBERON	-	Schermann Sándor
HIPPOLYTA, TITANIA	-	Papp Dóra
DEMETRIUS	-	Kramarics Áron
HELÉNA	-	V. Zombory Anikó
LYSANDER	-	Kolba Gábor
HERMIA	-	Lőrincz Andi
EGÉUS, ZUBOLY, PYRAMUS	-	Formanek Péter
VACKOR	-	Bence Zsófi
DUDÁS, THISBE	-	Kucsara Péter
GYALU, BABVIRÁG, OROSZLÁN	-	Kucsara-Csapó Dorottya
ORRONDI, PÓKHÁLÓ, FAL	-	Balázs Annamária
ÖSZTÖVÉR, MUSTÁRMAG, HOLDVILÁG	-	Hegy-Gyúró Emese

„Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet” - Énekek éneke 8,7

A nagyerdemű által 19 órától megtekinthető előadás
helyszínéül a budapest-kelenföldi evangélikus gyülekezet
tanácsterme (XI., Bocskai út 10.) választatott.

Gyerekoldal

Kedves Gyerekek!

Közeledik a húsvét, úgyhogy itt az ideje, hogy újra felfrissítsük a tudásunkat a húsvéti eseményekről.

Ebben először egy választós feladat lesz a segítségünkre, ahol ki kell választanunk a megfelelő betűt. Vagyis vajon az **a**, a **b** vagy a **c** a helyes?

Amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe, a nép

- a piros szőnyeget terített elé.
- b virágszirmot szórt elé.
- c ruhát az útra terítette, és lombos ágakat szórt elé.

Milyen állat hátán vonult be Jézus Jeruzsálembe?

- a öszvéren
- b számaron
- c tevéen

Kinek mondta ezt Jézus: „Mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem?”

- a Júdásnak
- b Péternek
- c Jánosnak

Amikor Pilátus megkérdezte a néptől, hogy kit bocsásson szabaddon, ők

- a egy rablót kértek.
- b egy másik ártatlant kértek.
- c egy árulót kértek.

Jézus keresztfája alatt ott állt anyja és egy tanítvány, akit Jézus szeretett. Erre a tanítványra bízta rá édesanyját, Máriát. Ki volt ez a tanítvány?

- a Péter
- b Tamás
- c János

Mi történt Jézusnak az egy darabban szőtt köntösével?

- a A katonák, akik keresztre feszítették Jézust, négyfelé vágták.
- b Sorsot vetettek rá, ahogy a zsoldár is megjövendölte.
- c Ebben temették el Jézust.

Amikor Mária Magdolnának az üres sírnál megjelent Jézus,

- a ő rögtön felismerte Jézust.
- b először azt hitte, hogy a kertészt látja.
- c először azt hitte, az őrt látja.

A most következő rejtvényben, ha úgy tetszik, folyadékokról lesz szó, mert öt dolgot keresünk, ezek pedig a víz, a bor, a könny, a vér és az ecet. Mindegyikkel találkozunk Jézus szenvedésének a történetében.

Találjátok ki, hogy melyik mondathoz melyik társítható az öt közül!

Jézus felkelt a vacsorától, körülkötötte magát egy kendővel, és elkezdte a tanítványok lábát mosni, és törölni azzal a kendővel, amellyel körül volt kötve.

Jézus ezt mondta a tanítványainak: „Mondom nektek, hogy nem iszom mostantól fogva a szőlőtő terméséből, amíg el nem jön az Isten országa.”

A népnek és az asszonyoknak nagy sokasága követte Jézust, akik jajgattak, és siratták őt.

Amikor Pilátus látta, hogy nem ér el semmit, sőt egyre jobban forrong a nép, megmosta a kezét a sokaság szeme láttára,

és így szólt: „Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek a-étől.”

Simon Péter ezt mondta Jézusnak: „Uram, te mosod meg az én lábamat?”

Valaki elfutott, megtöltött egy szivacsot-tel, nádszálla tűzte, és inni adott neki.

Azután vette a poharat, hálát adott, és ezt mondta: „Vegyétek, és osszátok el magatok között.”

Jézus így válaszolt: „Ha nem moslak meg, semmi közöd nincs hozzám.”

Péter visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki: „Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.” Aztán kiment, és keserves sírásra fakadt.

Miután Jézus meghalt, az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, amelyből azonnal és jött ki.

Péter ezt mondta: „Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet, sőt a fejemet is!”

Jézus sírboltjában két angyal volt, akik így szóltak a magdalai Máriához: „Asszony, miért sírsz?” Ő ezt felelte nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették.”

*Végül próbáljátok meg kiegészíteni ezt, az énekeskönyvünkben található húsvéti éneket!
(Ez a 215. ének, megfejtés után itt tudjátok ellenőrizni.)*

Jézus, Megváltónk sírba sz.....,
Bűnünkért hullott v.....,
Ámde levert poklot, h.....
Harmadnap r.....
Ezen ö.....,
És dicsérhetjük I.....,
Zenghet a h.....!
Halleluja!

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk mindnyájatoknak!

Hírek, események

December 15-én került sor a **hajléktalanok karácsonyára** a Fraknó utcai szeretetszolgálatunknál. Munkatársaink: Lázár Attila és felesége, Erzsike rövid műsorral készültek, amelyet Blázy Árpádné áhítata zárt. A mintegy 30 rászorulóknak a szíves vendéglátás mellett ajándékcsoaggal is kedveskedtek ott dolgozó munkatársaink.

December 20-án tartottuk a hagyományos **munkatársi karácsonyunkat**. A gyülekezet elnöksége szíves köszönetet mondott a megjelent munkatársaknak az elmúlt esztendőben végzett szolgálatokért. A kiosztott ígés lapok felolvasása alkalmat adott arra, hogy ki-ki elmondja véleményét, látását a mögöttünk lévő esztendőről. A sajtos stanglinak és a forralt bornak újra nagy sikere volt...

A **karácsonyi gyermekműsort** idén is cserkészaink állították össze. A rövid jelenetet ezúttal Bence Kata tanította be.

Január 10-én képviselő-testületi ülést tartottunk az idei **tisztújítással** kapcsolatban.

Szép számmal vettek részt testvéreink az idei **ökumenikus imahét** (január 16–22.) kerületi alkalmain. A templomunkban tartott nyitóalkalmon dr. Szederkényi Károly rk. esperes, plébános hirdette az ígét. Lelkészeink közül Kovács Viktor és Blázy Árpádné szolgált igehirdetéssel (a Szent Imre- illetve a Szent Angyalok-templomban). Képes híradás található a youtube-on Útravaló: Ökumenikus imahét (2012.01.23.) címen.

Január 22-én ünnepi istentiszteleten és **megemlékezésen** adtunk hálát gyülekezetünk

egykori lelkészének, Kendeh Györgynek a szolgálatáért. Erre az alkalomra – születésének századik évfordulójára – jelent meg Thurnay Béla testvérünk szerkesztésében a *Nem nagyobb a szolgálta az ő uránál* című, újabb gyülekezeti kiadványunk. (Lásd cikkeket.)

Februári **szeretevendégségünkön** Veres Emese-Gyöngyvér néprajzkutató volt a vendégünk, aki *A nagy erdélyi menekülés* címmel tartott vetített képes előadást. (Lásd a cikket.)

Február 10-én, pénteken **farsangi együttlétre** gyűlt össze gyülekezetünk apraja-nagyja a tanácsteremben. Lukrécia (*Bence Kata*) és Szerénke (*Végh Júlia*) közreműködése nagy sikert aratott, ahogyan *Mádyiné Csepregi Kata* fánkja is! *Szepesfalvy Luca* így látta az együttlétet: „Szerintem mindenkinek nagyon jó és ötletes jelmeze volt. És jó játékokat talált ki Szerénke meg Lukrécia. Nekem az tetszett nagyon, amikor Szerénke megette a fánkot. Az lenne az igazi, ha mindennap farsang lenne!”

Február 12-én az MTV evangélikus magazinműsorában Blázy Árpád tartotta a **záróáhitatot**.

Február 14-én újra gyülekezetünk adott helyet a **budai egyházmegye LMK-ülésének**. Az istentiszteleten Veperdi Zoltán hirdette az ígét. E helyről is szíves köszönet asszonytestvéreinknek az önzetlen segítségért és a fenséges szabolcsi habart paszulylevesért.

A **házasok hete** sorozatába bekapcsolódva ötvened vasárnapján mintegy harminc testvérünk részeseült újra a házasságot teremtő Isten áldásában.

Február 20-án a *hifi* keretében tizenkilencen látogattunk el a szomszédban működő **izraelita gyülekezetbe**. Radnóti Zoltán rabbi bemutatta az új zsinagógát, és készséggel válaszolt ifjaink kérdéseire.

Február utolsó szerdájának délelőttjén a kerület lelkészei tanácstermünkben gyűltek össze a soron következő **ökumenikus lelkésztalálkozóra**. A jelenlévők ApCsel 20,17–24 alapján osztották meg személyes gondolataikat a lelkészi szolgálat örömeiről, buktatóiról és nehézségeiről.

Márciusban és áprilisban gyülekezetünk lelkészei **áhitatokat** tartanak a **Szent Imre Kórházban**.

Márciusi **szeretetvendégségünkön** *Reformáció és nők* címmel dr. Csepregi Zoltán egyháztörténész tartott előadást.

Március 4-én a fél 11-es istentiszteleten került sor **négy fiatal testvérünk konfirmációjára**. A gyülekezet felnőtt tagjainak sorába lépett Almásy Márton, Antal Sára, Kovács Zsóka és Tóth Fruzsina. A mindenható Isten, aki megerősítette őket hitvallástételük alkalmából, őrizze meg őket és családjukat egész életükben!

Március elsején gyülekezetünk igazgató lelkésze, Blázy Árpád *Egy híres budai iskolarektor* címmel vetített képes **vendéglőadást** tartott a Pázmány Péter Katolikus Egyetem teológiai karán.

Március első péntekén megalakult az **IFA (istentiszteleti felolvasók alkalmá)**. (További részleteket lásd a cikkben.)

Március 5-én délelőtt, a hétfői bibliaórán vendégünk volt Bajuszné Orodán Krisztina lelkész, aki az évente – gyülekezetünkben is – megrendezett **női imanap** alkalmán szolgált közöttünk. (Lásd a cikket.)

Ugyanezen az estén a tisztújítással kapcsolatban **fórumbeszélgetésre** gyűltek össze érdeklődő testvéreink a tanácssteremben. A választás menetének ismertetésén túl bemutatkoztak gyülekezetünk felügyelőjelöltjei: dr. Ittész András és dr. Pröhle Péter.

Március 11-én, böjt harmadik vasárnapján került sor az idei **szupplikációra**. Ezúttal Koch Szilvia negyedéves teológiai hallgató hirdette közöttünk az igét.

Ugyanezen istentiszteletet követően tartottuk **tisztújító közgyűlésünket**. A megválasztott tisztségviselők, presbiterek, bizottsági tagok, képviselő-testületi tagok névsorát megtalálhatjuk hírlevelünk jelen számában. Isten áldása kísérje minden megválasztott testvérünk életét és szolgálatát.

Március 25-én a fél 11-es **istentisztelet keretében iktatták be** az új tisztségviselőket és presbitereket szolgálatukba, a képviselő-testület tagjai pedig áldásban részesültek. A beiktatott presbiterek ezt követően egy rövid **kötetlen beszélgetésre és koccintásra** gyűltek össze az igazgató lelkész lakásában.

Március 27-én megtartotta első **alakuló ülését** az újonnan megválasztott presbitérium.

Március 28-án a Szent Margit Gimnázium evangélikus tanulói **lelki napot** tartottak gyülekezetünkben.

Március 30-án 16 órától **húsvéti kézművesdelutánt** szerveztünk gyülekeztünk gyermekei számára.

Ugyanezen a napon **kertrendezésre és nagytakarításra** került sor templomunkban és az épületegyüttest körülvevő udvarokon. Szíves köszönet a szorgos gyülekezeti tagoknak, akik kivették részüket e nagy munkából.

Március 31-én fórumbeszélgetéssel, emléktábla-avatással és egyházzenei koncerttel emlékeztünk meg a **száz évvel ezelőtt született Sulyok Imre** karnagy-zeneszerzőről, aki ötvenhárom éven át végzett kántori szolgálatot Kelenföldön.

Április 1-én (virágvasárnap) tarjuk az idei **áldozati vasárnapunkat**. Az istentiszteletet követően sor kerül az **új urnatemető** rész felavatására és átadására. Ennek keretében a gyülekezet elnöksége köszönetet mond a tervezőnek, dr. Szabó Árpád építésznek és a míves üveglakok készítőjének, Borbás Dorka üvegművésznek.

Húsvétvasárnap délelőtt, a fél 11 órás istentisztelettel párhuzamosan **gyermek-istentiszteletet** tartunk. Kérjük a szülőket, hogy gyermekeikkel a templomba érkezzenek.

Április 14-én konfirmandusaink Blázy Árpádné, Márti vezetésével Pilisen **konfirmandushétvégén** vesznek részt.

Május 3-án fél 10-től családi istentiszteletet tartunk, amelyen **köszöntjük az édesanyákat**, a tavaszt – s mindezt Krisztus jelenlétében.

Május 19–20-án tartjuk gyülekezetünkben az idei **konfirmációt**. (Meghívót lásd külön.)

„Június 3-án, a fél 10-es **családi istentisztelet után** kis szeretnénk menni a szabadba együtt egy kis tanévbúcsúztató együttlétre. Mindenkít szeretettel várunk!”

Cserkészklub-időpontok: kiscserkészeknek július 13–18-ig, cserkészeknek július 13–23-ig. A helyszín: Bokod.

Gyülekezetünk az anyakönyvek tükrében – 2011

A keresztség szentségében részesültek

Ledniczky Zalán Lajos, Ledniczky Zille Boda, Perl Eszter, Gáti Júlia, Fejér Szilvia, Nagy Nóra Virág, Benyó Gerda, Szabó Nándor, Csányi Ambrus, Berényi Dorottya Emma, Kovács Nóra, Justin Csaba, Németh Bálint Levente, Morvai Gábor, Miklós Dániel, Balanyi Béla Henrik, Seppele Onni Benedek, Furka Gábor Ádám, Bereczky Dóra, Bakos Lilla, Pataki Dániel Gergely, Dévai Lóránt,

Varga Zsombor, Eigenmacht Alma Sára, Graf Noémi, Graf Emese.

Adja a Teremtő Isten, hogy az ítélet napján a neveik felolvastassanak az Élet Könyvéből!

Konfirmációban részesültek

Harkins Kevin, Horváth Boldizsár, Kiss Dániel Márton, Pfeifer Dániel, Schubert Mátyás, Szabó Tamás, Zacher Márton.

Isten tartsa és őrizze meg a gyülekezet előtt fogadalmat tett testvéreinket!

Házasságot kötöttek

Vér Balázs és dr. Gschwendtner Judit, Wagner Péter és Várady Nóra, Francesko Mor és Horváth Gabriella, Ecsedi Lajos és Pásztor Nóra, Gál Zoltán és Döbörhegyi Anna, Paczona Zoltán és Budavári Csilla Petra, Banyó Ákos és Pödör Erika, Kucsara Péter és Csapó Dorottya, Szabó Zoltán Gyula és Bán Tímea, Kalocsa Péter és Kulcsár Zsuzsanna, Renkecz Tibor és Tátraaljai Dóra, Koenig Pál és dr. Rókusfalvy Szylvia, Gáncs Kristóf és Anoyalfi Szilvia, Ocsaki Balázs és Szabó Kata, Ódor Bálint Dávid és Török Lili Franciska.

A Mindenható Isten áldja meg szeretettel és büszséggel a házastársakat!

Halottaink

Sümei Károly (†85), Schiff Tamásné szül. Kiss Sára (†74), Naszek Antalné szül. Körösi Irén Katalin (†65), dr. Martos Józsefné szül. Sztrokay Piroska Zita (†96), Szakács Sándor (†78), Endrődi Frigyesné szül. Duschek Rozália (†82), Maronics Jánosné szül. Kollár Irén (†86), Knézy Katalin (†80), Kalmár Lászlóné szül. Boros Irén (†92), Hartmann Jánosné szül. Magyarosy Eszter (†83), Wanderer Mihályné szül. Schrei Erzsébet (†87), Nyitrai Tiborné szül. Kosztka Alíz (†83), özv. Ungár Jánosné szül. Koch Erzsébet (†90), Metzger Istvánné szül. Weil Mária (†92), Kupcsulik Márton (†2 hónap), Kovács Imréné szül. Mócsán Ilona (†80), Koltavári Rajmundné szül. Birlutz Ilona (†91), Borostyánkői László (†83), Sparing Dánielné szül. Wenhardt Erzsébet (†96), dr. Pusztai Zoltán (†90), Török Béla (†62), Nagy Gézáné szül. Nagyfalusi Olga (†81), Asztalos Jánosné szül. Szentés Olga (†84), Szpalák

József Endre (†27), Bozzay Frigyesné szül. Csete Ilona (†84), Kintzel Gerd (†75), Lovass Ferenc (†68), Perger Jánosné szül. Mészáros Ilona (†98), Barcza Jenőné szül. Minárik Eleonóra (†79), Valtinyi Gábor Pál (†66), Lehoczky Dánielné szül. Adamis Irén (†72), Jásdyné Gajárszky Magdolna (†87), dr. Borsy Kinga (†67), Czikora Ákos (†32), dr. Johannes Proswimmer (†95), Draskóczy Mihály (†91), Eiler Nándorné szül. Pigay Mária (†75), Stancel András (†87), Formanekné Missura Mária (†49), id. Káplán Pál József (†65), Bekény Ákosné szül. Kotulyák Piroska (†89), dr. Pozsgai Lajosné szül. Kräutlein Éva Brigitta (†76), Purnszky Ferencné szül. Török Julianna (†91), Nagy Sándorné szül. Sütő Jolán (†91), Tornyai Tibor (†91), Erdélyi Györgyné szül. Seyfried Gizella (†96), Kiss Józsefné szül. Weiland Borbála (†83), Ócsai Ferencné szül. Nébusz Mária (†81), dr. Zámbo Gyuláné szül. Ravasz Erzsébet (†86), dr. Blázy Lászlóné szül. Bentsik Lyvia (†91), Pálfalvy Zoltáné szül. Horváth Éva (†93).

Jézus mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbenem, ha meghal is, él! (Jn 11,25)

2x1%

Kérjük, hogy keresettel rendelkező gyülekezeti tagjaink és jó szándékú támogatóink az idei adóbevalláskor is gondoljanak evangélikus egyházunkra és gyülekezetünk alapítványára!

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035.

A Kelenföldi Evangélikus Templómépítő Alapítvány adószáma: 18006173-1-43.

HÚSVÉTI ISTENTISZTELETI REND 2012

Április 5. Nagycsütörtök

18 óra Blázy Árpád (úrv.)

Április 6. Nagypéntek

9 óra Missura Tibor (Farkasrét*)

10.30 óra Blázy Árpádné (úrv.)

18 óra Kovács Viktor és a lelkészek

Április 8. Húsvét ünnepe

8 óra Blázy Árpád (úrv.)

9 óra Kovács Viktor (úrv., (Farkasrét*))

10.30 óra gyermek-istentisztelet Blázy Árpádné

10.30 óra Blázy Árpád (úrv.)

18 óra Kovács Viktor

Április 9. Húsvét 2. napja

8 óra Kovács Viktor (úrv.)

9 óra Blázy Árpád (úrv., (Farkasrét*))

10.30 óra Kovács Viktor (úrv.)

* Bp. XI., Németsölgyi út 138.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal

Blázy Árpád igazgató lelkész

Blázy Árpádné másodlelkész

Kovács Viktor b. lelkész

Schulek Mátyás diakónus lelkész

Ittzés András felügyelő

Galli István másodfelügyelő

Inotainé Sólyom Éva

Bence Gábor kántor, karnagy

Pál Diana kántor

Sutyinszki Katalin egyházi

06/20 824-2907, 361-2159

06/70 571-1625, 385-0244;

06/70 540-4340

06/20 824-3310

06/20 824 5000

06/20 824-4576

06/30 222-2424

06/303272900

06/20 824-4524

06/30 981-1980

06/20 824-2125

Szeretsz zenélni, játszani, sportolni, kirándulni, jól érezni magad?

Szereted a jó társaságot, a változatos programokat, a kézműves foglalkozásokat?

És akarsz mindezt úgy, hogy közben még Jézusról is tanulsz? Akkor ott a

helyed, a **Dunaparttúra kelenföldi evangélikus táborban, amelyet 2012.**

június 25. és 29. között tartunk az ovisok és általános iskolások számára

napközösen, a gimnazisták számára pedig „ottalvósan” a Bocskai úti parókián!

Szeretettel várunk mindenkit!

Bővebb információ és jelentkezési lap az istentiszteletek előtt/alatt/után az iratterjesztésben és a kovacsviktor.lutheran@gmail.com e-mail címen!

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10.

kelenfold@lutheran.hu

<http://kelenfold.lutheran.hu>

Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ittész Szilvia, Ittész-Venásch Eszter,
Kovács Viktor, Mády Erzsébet

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:

Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu

Megjelent 1400 példányban

Felelős kiadó: Ittész András

Tördelés és nyomás: D-Plus Kft.

A borítót Schulek Tiborné oltárterítője díszíti. Fotó: Schermann Ákos
Köszönet Ecsedi Klárának a szövegek gondozásában nyújtott segítségéért!